

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นโครงการศึกษาอิสระมีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวก่อนและหลังการใช้การพยาบาลที่เน้นพฤติกรรมบำบัดของเด็กออทิสติก รูปแบบการศึกษาเป็นการศึกษาแบบกลุ่มเดียว วัดก่อนและหลังการทดลอง (The one group pretest – posttest design) ดังนี้

O₁

X

O₂

O₁ หมายถึง การวัดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติกก่อนการทดลอง

O₂ หมายถึง การวัดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติกหลังการทดลอง

X หมายถึง การได้รับการพยาบาลที่เน้นพฤติกรรมบำบัด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ศึกษามี 2 กลุ่ม คือ ผู้ป่วยและผู้ดูแลเด็กออทิสติกที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจุฬโรชประสาทไวทโยปถัมภ์ แผนกผู้ป่วยใน

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กออทิสติกอายุ 6–15 ปี ทั้งชายและหญิง เข้ารับบริการในเดือนมีนาคม-เมษายน พ.ศ. 2551 จำนวน 20 คน ในขณะที่ทดลองมีเด็กออทิสติกเข้าร่วมกิจกรรมไม่ครบตามกำหนด 5 คน เนื่องจากเด็กมีอาการเจ็บป่วย 1 คน และผู้ดูแลติดภารกิจ 4 คน ไม่สามารถนำเด็กเข้าร่วมกิจกรรมได้ จึงเหลือกลุ่มตัวอย่าง 15 คน ซึ่งมีคุณลักษณะดังนี้

2.1 เป็นเด็กออทิสติกที่ผู้ปกครองยินดีให้เข้าร่วมโครงการ

2.2 แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวในรอบ 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา

2.3 ได้รับการวินิจฉัยจากจิตแพทย์ว่าเป็นเด็กออทิสติก (Autistic Disorder) ตามข้อวินิจฉัยของ DSM IV (American Psychiatric Association, 1994) และมีประวัติพฤติกรรมก้าวร้าวตั้งแต่ระดับรุนแรงน้อยไปจนถึงรุนแรงมาก สรุปรวมเด็กออทิสติกที่เข้าร่วมโครงการมีอาการรุนแรงน้อยจำนวน 5 คน รุนแรงปานกลางจำนวน 5 คน และรุนแรงมากจำนวน 5 คน

2.4 ไม่มีความผิดปกติทางพัฒนาการอื่นร่วมด้วย เช่น cerebral palsy เนื่องจากมีข้อจำกัดในการเรียนรู้ ระยะเวลาทดลองที่จำกัด 4 สัปดาห์อาจทำให้ไม่เห็นการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมก้าวร้าว

3. การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างมีวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กออทิสติกและผู้ดูแลเด็กดังนี้

3.1 เด็กออทิสติก

3.1.1 ผู้ศึกษา ศึกษาประวัติเด็กออทิสติกที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวจากเพิ่มประวัติที่หอผู้ป่วยใน 3, 4 และ 5 โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์

3.1.2 ผู้ศึกษาและผู้ช่วยศึกษาประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติกขณะทำกิจกรรมกลุ่มในหอผู้ป่วยใน 3, 4 และ 5 เพื่อคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมก้าวร้าว ประเมิน 1 สัปดาห์ก่อนทำการทดลอง ลงบันทึกความถี่ของการเกิดพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นจำนวนครั้ง

3.1.3 ผู้ศึกษาแบ่งเด็กเป็นกลุ่ม 1, 2 และ กลุ่ม 3 ตามความสมัครใจและความสะดวกของผู้ดูแล

3.2 ผู้ดูแลเด็กออทิสติก

3.2.1 เป็นผู้ที่ใช้เวลาอยู่กับเด็กออทิสติกอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 8 ชั่วโมงต่อวัน

3.2.2 สามารถมาเข้าร่วมกิจกรรมได้ทุกครั้งจนเสร็จสิ้นโครงการ

ขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้ศึกษาทำการศึกษาประวัติเด็กออทิสติกทั้งหมด 60 คน จากเวชระเบียนผู้ป่วยใน คัดเลือกเด็กออทิสติกที่เข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยในอยู่ในหอผู้ป่วยใน 3 ซึ่งเป็นหอผู้ป่วยที่ให้การดูแลผู้ป่วยที่มีอาการเรื้อรังอายุ 6-15 ปี หอผู้ป่วยใน 4 เป็นหอผู้ป่วยที่ให้การดูแลผู้ป่วยที่เตรียมความพร้อมเพื่อไปโรงเรียน อายุ 6-15 ปี และหอผู้ป่วยใน 5 เป็นหอผู้ป่วยที่ให้การดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็กและวัยรุ่น รวมทั้งเด็กออทิสติกอายุ 6-15 ปี ที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง โดยดูจากเหตุผลของการเข้ารับการรักษาเพื่อปรับพฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด(Convenience Sampling) จำนวน 20 คน

2. ผู้ศึกษาคัดเลือกเด็กออทิสติกที่เข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยในอยู่ในหอผู้ป่วยใน 3, 4 และ 5 อายุ 6 - 15 ปีที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว คัดเลือกขณะที่เด็กทำกิจกรรมโดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมก้าวร้าว เพื่อคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวตั้งแต่วันที่ 3-7 มีนาคม 2551 วันละ 4 คน จนครบ 20 คน ให้แล้วเสร็จภายใน 1 สัปดาห์ก่อนทำการทดลอง

3. ผู้ศึกษาพบผู้ปกครองที่เป็นผู้ดูแลหลักของเด็กออทิสติกหลังจากคัดเลือกเด็กแล้ว และเชิญชวนเข้าร่วมโครงการศึกษาอิสระเป็นรายบุคคล ขณะที่พาเด็กมารับบริการในแผนกผู้ป่วยใน 3, 4 และ 5 วันละ 4 คน จนครบ 20 คน โดยแนะนำตัวผู้ศึกษาแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการศึกษาอิสระ วัตถุประสงค์ของการศึกษา ประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมโครงการศึกษาอิสระพอสังเขป เพื่อสำรวจความเข้าใจและความยินดีเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการ

4. บิดา มารดา/ผู้ดูแลเด็ก ที่ยินดีเข้าร่วมโครงการ แสดงความสมัครใจเลือกวันและเวลาที่ตนเองสะดวก ตามวันและเวลาที่พยาบาลผู้ศึกษากำหนดคือ วันอังคาร วันพฤหัสบดี และ

วันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 8.30 – 12.00 น. เป็นกิจกรรมสำหรับเด็กและกิจกรรมสำหรับบิดา มารดา/ผู้ดูแล แบ่งเด็กออกทีสต์ติคเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 จำนวน 7 คน กลุ่มที่ 2 จำนวน 7 คน และกลุ่มที่ 3 จำนวน 6 คน จากนั้นผู้ศึกษาให้ตารางนัดหมายเรื่องวันและเวลาในการดำเนินกิจกรรมการใช้การพยาบาลที่เน้นพฤติกรรมบำบัด แล้วจึงบันทึกข้อมูลการยินยอมของผู้ปกครอง

ตารางที่ 1 จำนวนเด็กออกทีสต์ติคที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวที่เข้าร่วมโครงการการพยาบาลที่เน้นพฤติกรรมบำบัด

เด็กออกทีสต์ติค	เกณฑ์ที่กำหนด		
	โรคออทิซึม	ผู้ปกครองยินยอม	แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว
1. ระยะแรกรับ	7 คน	7 คน	7 คน
2. เร่งรัดบำบัด	7 คน	7 คน	7 คน
3. ระยะก่อนกลับบ้าน	6 คน	6 คน	6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการศึกษา มี 3 ประเภท คือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองมี 1 ชุด คือ คู่มือการพยาบาลที่เน้นพฤติกรรมบำบัด
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 ชุด คือ
 - 2.1 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กออกทีสต์ติค
 - 2.2 แบบประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออกทีสต์ติค
3. เครื่องมือที่ใช้ในการกำกับการทดลอง มี 2 ชุด คือ
 - 3.1 แบบบันทึกพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออกทีสต์ติคสำหรับผู้ปกครอง
 - 3.2 แบบวัดความรู้ในเรื่องการดูแลเด็ก

วิธีการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ คู่มือการพยาบาลที่เน้นพฤติกรรมบำบัดสำหรับพยาบาล ประกอบด้วยแนวทางการปฏิบัติการพยาบาลคลินิกสำหรับเด็กออกทีสต์ติคที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว(Clinical Nursing Practice Guideline : CNPG) และการปฏิบัติการพยาบาลที่เน้นพฤติกรรมบำบัดในเด็กออกทีสต์ติคที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดการพยาบาลเด็กออกทีสต์ติคของจินตนา ยูนิพันธุ์ (กลุ่มการพยาบาลโรงพยาบาลอุวะประสาทไวทโยปถัมภ์, 2546) ร่วมกับแนวปฏิบัติการพยาบาลคลินิกเด็กออกทีสต์ติค(CNPG) และ การประยุกต์ใช้

ทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบการกระทำ(Operant Conditioning)ของ Skinner นำมาประยุกต์ และพัฒนาขึ้นจนได้แนวปฏิบัติการพยาบาลคลินิกเรื่อง การพยาบาลที่เน้นพฤติกรรมบำบัด ที่เกี่ยวข้องกับแนวปฏิบัติการพยาบาลคลินิกเด็กออทิสติกที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว

1.2 เขียนรายละเอียดของคู่มือปฏิบัติการพยาบาลที่เน้นพฤติกรรมบำบัด สรุปเนื้อหา สำคัญที่เป็นโครงสร้างเนื้อหาแนวปฏิบัติการพยาบาลคลินิกสำหรับเด็กออทิสติกที่มีพฤติกรรม ก้าวร้าว ซึ่งประกอบด้วย การพัฒนาความสามารถของเด็กออทิสติก การจัดสิ่งแวดล้อมทาง กายภาพ การสอน และให้คำปรึกษาแก่ผู้ดูแล

เครื่องมือที่ใช้ในโครงการศึกษาอิสระครั้งนี้ ได้แก่เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการกำกับการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบความตรงของเครื่องมือ (Content Validity)

ผู้ศึกษาได้นำคู่มือการพยาบาลที่เน้นพฤติกรรมบำบัดที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบ โดยนำรายละเอียดของคู่มือ คำนิยามเชิงปฏิบัติการ โครงการศึกษาอิสระฉบับสังเขป รวมทั้งเกณฑ์การตรวจสอบ ความตรงของเนื้อหา ความถูกต้อง ครบคลุม ความชัดเจนเหมาะสม และการจัดลำดับความต่อเนื่องของเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิเขียน ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะลงในช่องว่างที่เว้นไว้

ผลการตรวจสอบพบว่าทุกท่านเห็นด้วยกับแนวคิดดังกล่าว แต่มีข้อเสนอแนะให้ เพิ่มเติมและปรับแก้เกี่ยวกับภาษาที่ใช้ให้มีความเข้าใจและการปรับวิธีการและระยะเวลาให้มีความ เหมาะสมยิ่งขึ้น หลังจากนั้นผู้ศึกษาได้นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแก้ไขและปรับปรุงเครื่องมือตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปใช้ ในการทดลองต่อไป ผู้ศึกษาได้แก้ไขและปรับปรุงตามคำแนะนำภายใต้การดูแลแนะนำของอาจารย์ ที่ปรึกษา คือ ปรับวิธีการให้พยาบาลผู้ศึกษาสอนและให้คำแนะนำกับผู้ดูแลเป็นเวลา 20 นาที ก่อนที่จะให้ผู้ดูแลฝึกปฏิบัติจริงกับเด็ก

การตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability)

ผู้ศึกษาได้นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ โดยผู้ศึกษาได้ดำเนิน กิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในคู่มือกับเด็กออทิสติกที่ห่อผู้ป่วยใน 2 จำนวน 4 คน ในวันที่ 7 มีนาคม 2551 เวลา 13.00- 16.00 น. ร่วมกับผู้ช่วยศึกษา ซึ่งเป็นพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์ ในการทำกลุ่ม โดยเป็น ผู้นำกลุ่ม และผู้ช่วยผู้นำกลุ่มในการพัฒนาความสามารถของเด็กออทิสติก ในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน พัฒนาความสามารถทางด้านภาษาและบอกความต้องการ พัฒนา ทักษะทางด้านสังคม กลุ่มเล่านิทาน และกลุ่มนันทนาการ และผ่านการอบรมเกี่ยวกับพฤติกรรม บำบัดจากนายแพทย์ดุสิต ลิขนะพิชิตกุล เป็นเวลา 3 ชั่วโมง และได้รับความรู้เกี่ยวกับการพยาบาล

ที่เน้นพฤติกรรมบำบัดจากผู้ศึกษา เมื่อดำเนินกิจกรรมเสร็จสิ้น ผู้ศึกษาได้ประชุมร่วมกับผู้ช่วยศึกษา เพื่อสอบถามถึงข้อเสนอแนะในการปฏิบัติตามคู่มือเพื่อความเหมาะสมในการนำไปใช้ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในเรื่องการแนะนำอุปกรณ์ในการปฏิบัติกิจกรรมประจำวันที่เป็นของจริงก่อนให้ดูรูปภาพเพื่อให้เด็กมีความเข้าใจมากขึ้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มี 2 ชุด คือ

2.1 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก ออทิสติก ได้แก่ เพศ อายุ ลำดับการเกิด ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ดูแล ได้แก่ เพศ อายุ ความสัมพันธ์กับเด็ก

2.2 แบบประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติก ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นเครื่องมือที่ผู้ศึกษาพัฒนามาจากแบบประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวของเสาวลักษณ์ ทรัพย์ประเสริฐ (2549) ใช้ในโครงการศึกษาอิสระ เรื่องการศึกษาการใช้พฤติกรรมบำบัดต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้น โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ ซึ่งเป็นแบบบันทึกพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นอายุ 6-9 ปี มีจำนวน 15 ข้อที่ได้พัฒนามาจากแบบประเมินพฤติกรรมก้าวร้าว The Overt Aggression Scale ของ Yudofsky ผู้ศึกษาได้นำแบบประเมินดังกล่าวมาเป็นแบบสังเกตพฤติกรรมก้าวร้าว โดยปรับภาษาในข้อคำถามให้เหมาะกับการประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กออทิสติกอายุ 6-15 ปี ดังนี้ จากเดิมใช้คำถามว่า เฉือนเป็นแผล เล็กน้อย ได้ปรับแก้เป็น ใช้นิ้วข้อมือเป็นแผลเล็กน้อย ซึ่งมีความเหมาะสมกับลักษณะพฤติกรรมของเด็กออทิสติก เพื่อให้ผู้ช่วยศึกษาได้ทำการสังเกตพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กขณะร่วมกิจกรรมการพยาบาลที่เน้นพฤติกรรมบำบัด

หลังจากที่มีการปรับภาษาในข้อคำถามแล้วนำไปทดลองใช้ แบบประเมินดังกล่าวสามารถประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติกได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังมีการปรับภาษาในคำชี้แจงการใช้เครื่องมือ ให้มีความเข้าใจและมีความถูกต้องในการนับคะแนนที่เป็นคะแนนผลรวมของพฤติกรรมก้าวร้าว จากเดิมนับพฤติกรรมก้าวร้าวที่เกิดเป็น 1 คะแนน ปรับโดยให้นับความถี่ของพฤติกรรมก้าวร้าวที่เกิดเป็นจำนวนครั้ง แล้วถึงจะนำมาหาค่าคะแนนผลรวมและเพิ่มช่องคะแนนเต็มของแต่ละพฤติกรรมให้มีความชัดเจน

ลักษณะของแบบประเมินประกอบด้วยข้อคำถาม 15 ข้อ แบ่งตามลักษณะความรุนแรงจากไม่รุนแรงถึงรุนแรงมาก การคิดคะแนน แบ่งออกเป็น 5 ส่วนย่อยดังนี้

ส่วนที่ 1 มี 3 ข้อเป็นพฤติกรรมก้าวร้าวที่แสดงออกด้วยคำพูดและท่าทางที่ไม่รุนแรง เช่น ตะโกนเสียงดัง ปิดประตูเสียงดัง วิธีให้คะแนนหากพบพฤติกรรมนี้ให้คะแนนข้อละ 2 คะแนน

ส่วนที่ 2 มี 4 ข้อ ประกอบด้วยพฤติกรรมก้าวร้าวด้วยวาจาและมีท่าทางคุกคามหรือทำร้ายตนเองให้บาดเจ็บเล็กน้อย เช่น แข่งคำหยาบคาย จิตเขียนโต๊ะหรือผนัง ตีตนเอง คู้เสื้อผ้าผู้อื่น วิธีให้คะแนนหากพบพฤติกรรมดังกล่าวให้คะแนนข้อละ 3 คะแนน

ส่วนที่ 3 มี 3 ข้อ เป็นพฤติกรรมก้าวร้าวด้วยวาจาและท่าทางที่คุกคามด้วยความรุนแรงอย่างชัดเจนต่อตนเองหรือผู้อื่น เช่น ทำของแตก ทำอันตรายตนเอง แต่ไม่บาดเจ็บรุนแรง วิธีให้คะแนนหากพบพฤติกรรมดังกล่าวให้คะแนนข้อละ 4 คะแนน

ส่วนที่ 4 มี 3 ข้อ เป็นพฤติกรรมก้าวร้าวด้วยท่าทาง เช่น จุดไฟเผา ทำร้ายตนเอง/ผู้อื่น เกิดแผลบาดเจ็บเล็กน้อยถึงปานกลาง วิธีให้คะแนนหากพบพฤติกรรมดังกล่าวให้คะแนนข้อละ 5 คะแนน

ส่วนที่ 5 มี 2 ข้อ เป็นพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บทางร่างกายอย่างรุนแรงต่อทั้งตนเองและผู้อื่น วิธีให้คะแนนหากพบพฤติกรรมดังกล่าวให้คะแนนข้อละ 6 คะแนน

วิธีรวมคะแนน นำคะแนนเต็มของแต่ละข้อคูณด้วยจำนวนครั้งของการเกิดพฤติกรรมก้าวร้าวแล้วเอาคะแนนรวมของแต่ละข้อมารวมกันเพื่อเป็นคะแนนผลรวมของพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กแต่ละคน

การตรวจสอบความตรงของเครื่องมือ (Content Validity)

ผู้ศึกษาได้นำเครื่องมือไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยมีความเห็นตรงกัน 4 ใน 5 ท่าน พบว่าทุกท่านเห็นด้วยกับแนวคิดดังกล่าว แต่มีข้อเสนอแนะให้เพิ่มเติมและปรับแก้เกี่ยวกับภาษาที่ใช้ให้มีความเข้าใจยิ่งขึ้น จำนวน 5 ข้อ ดังนี้

1. จิกหรือข่วนจนผิวหนังถลอก บาดเจ็บเล็กน้อยหรือไม่บาดเจ็บเลย ปรับแก้ภาษาเป็น ตี ดึงผม จิกหรือข่วนตนเอง บาดเจ็บเล็กน้อยเป็นแผลถลอกหรือไม่บาดเจ็บเลย
2. ทำท่าทางคุกคาม แกว่งเท้าใส่ผู้อื่นหรือคว้าเสื้อผ้าผู้อื่น ปรับแก้ภาษาเป็น แกว่งเท้าใส่ผู้อื่นหรือคว้าเสื้อผ้าผู้อื่น
3. ทำของแตก ต่อยหน้าต่างแตกละเอียด เพิ่มเติมเป็น ทำของแตก เศษประตูด้อยหน้าต่างแตกละเอียด
4. จุดไฟเผา ขว้างของรุนแรง ปรับแก้ภาษาเป็น จุดไฟเผาสิ่งของ และขว้างปาสิ่งของรุนแรง
5. ทำร้ายคนอื่นจนเกิดบาดเจ็บทางร่างกายเล็กน้อยถึงปานกลาง (เคล็ดขัดยอกหรือเป็นรอยถูกเขี่ยจนเป็นแนว) ปรับแก้ภาษาเป็น ทำร้ายคนอื่นจนเกิดบาดเจ็บทางร่างกายเล็กน้อยเช่น แผลถลอก ถึงปานกลางเช่น เคล็ดขัดยอกหรือเป็นรอยถูกเขี่ยจนเป็นแนว

การตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability)

ผู้ศึกษา และผู้ช่วยผู้ศึกษา ได้นำแบบประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวไปใช้กับเด็กออทิสติกจำนวน 3 คน ในวันที่ 6 มีนาคม 2551 เวลา 9.00 – 12.00 น โดยผู้ศึกษาและผู้ช่วยศึกษา ประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติกคนเดียวกัน ผู้ศึกษาและผู้ช่วยศึกษานั่งในอยู่ในตำแหน่งที่มองเห็นพฤติกรรมของเด็กออทิสติกได้ชัดเจนแล้วบันทึกพฤติกรรมที่สังเกตได้ การสังเกตจะใช้

การสังเกตแบบช่วงเวลา (Interval recording) บันทึกพฤติกรรมเด็กออกทิสติก วันละ 3 ครั้ง ในเวลาที่กำหนดไว้ ทำการบันทึกพฤติกรรมเด็กในขณะที่ทำกิจกรรมรายบุคคล 20 นาที ทำกิจกรรมรายกลุ่ม 20 นาที และขณะรับประทานอาหารอีก 20 นาที รวมระยะเวลาทั้งหมดคนละ 60 นาที โดยใช้เวลาสังเกตครั้งละ 10 วินาที หยุดพัก 10 วินาที ก่อนบันทึกคนต่อไป การให้คะแนนจะให้บันทึก (/) คะแนนต่อทุก 1 ความถี่ (บันทึก / ต่อการเกิดพฤติกรรมก้าวร้าว 1 ครั้ง) / ให้คะแนนเท่ากับค่าคะแนนตามข้อที่กำหนดในแบบประเมินพฤติกรรมก้าวร้าว ถ้าไม่มีพฤติกรรมก้าวร้าวให้บันทึก (-) เมื่อดำเนินกิจกรรมเสร็จสิ้น ผู้ศึกษาได้นำคะแนนที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมก้าวร้าว มาหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของการสังเกตระหว่างผู้สังเกต 2 คน โดยใช้สูตรการคำนวณของ polit & Hungler(1983)ซึ่งมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{ความเที่ยงของการสังเกต} = \frac{\text{จำนวนการสังเกตที่เหมือนกัน}}{\text{จำนวนการสังเกตที่เหมือนกัน} + \text{จำนวนการสังเกตที่ต่างกัน}}$$

ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของการสังเกต .87 ซึ่งความเที่ยงตั้งแต่ .80 ขึ้นไป ถือว่าการสังเกตนั้นเชื่อถือได้ (Kazdin, 1982)

3. เครื่องมือที่ใช้สำหรับกำกับการทดลอง ประกอบด้วย

3.1 แบบบันทึกพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติกสำหรับผู้ปกครอง ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้ดูแลได้บันทึกพฤติกรรมก้าวร้าวและการปรับพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติกขณะอยู่บ้าน โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1.1 ศึกษาจากเอกสารวิชาการ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรมของเด็ก

3.1.2 ดำเนินการสร้างแบบบันทึกการปรับพฤติกรรมก้าวร้าวสำหรับผู้ปกครอง

3.2 แบบวัดความรู้ในเรื่องการดูแลเด็ก ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.2.1 ศึกษาจากเอกสารวิชาการ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในด้านภาษาและการสื่อสาร กิจวัตรประจำวัน และด้านสังคมของเด็กออทิสติก

3.2.2 ดำเนินการสร้างแบบวัดความรู้ในเรื่องการดูแลเด็ก

การตรวจสอบความตรงของเครื่องมือ (Content Validity)

ผู้ศึกษาได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน (ดังรายนามในภาคผนวก) ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความครอบคลุม ความชัดเจนของเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษา โดยมีความเห็นตรงกัน 4 ใน 5 ท่าน พบว่าทุกท่านเห็นด้วยกับข้อคำถามทุกข้อ

ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

ผู้ศึกษาแบ่งขั้นตอนการทดลอง เป็นระยะเตรียมการ และระยะทดลอง ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1. ระยะเตรียมการ

1. การเตรียมผู้ศึกษาและผู้ช่วยศึกษา

1.1 ผู้ศึกษา

การเตรียมผู้ทำการทดลอง ผู้ศึกษามีการเตรียมตัวเป็นผู้บำบัดโดยศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาลที่เน้นพฤติกรรมบำบัด เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับพฤติกรรมบำบัด ขั้นตอนของการบำบัด เป็นระยะเวลา 3 ชั่วโมง ที่โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ โดยมีนายแพทย์ดุสิต ลิขนะพิชิตกุล เป็นผู้ให้ความรู้และให้การอบรม แล้วทำการฝึกปฏิบัติด้านการปรับพฤติกรรมผู้ป่วยจิตเวชเด็กและวัยรุ่น เป็นระยะเวลา 40 ชั่วโมง ที่โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ โดยมี นายแพทย์ดุสิต ลิขนะพิชิตกุล เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมบำบัดเป็นผู้ดูแลและให้คำแนะนำร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการศึกษาอิสระในการฝึกปฏิบัติการฝึกพฤติกรรมบำบัด

1.2 ผู้ช่วยศึกษา

ผู้ศึกษาได้จัดเตรียมผู้ช่วยศึกษาเป็นพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 2 คน คนที่ 1 ทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลและกำกับให้ผู้ดูแลเด็กออกทิสติกมีทักษะในการพัฒนาความสามารถของเด็กในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน พัฒนาความสามารถทางด้านภาษาและบอกความต้องการ และพัฒนาทักษะทางด้านสังคม ส่วนผู้ช่วยศึกษาคนที่ 2 ทำหน้าที่ประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออกทิสติกก่อนและหลังการดำเนินโครงการ โดย พิจารณาเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติดังนี้

1.2.1 มีประสบการณ์ในการทำกลุ่มโดยเป็น ผู้นำกลุ่ม และผู้ช่วยผู้นำกลุ่มในการพัฒนาความสามารถของเด็กออกทิสติกในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน พัฒนาความสามารถทางด้านภาษาและบอกความต้องการ พัฒนาทักษะทางด้านสังคม กลุ่มเป้าหมาย และกลุ่มนันทนาการ

1.2.2 ผ่านการอบรมเกี่ยวกับพฤติกรรมบำบัดจากนายแพทย์ดุสิต ลิขนะพิชิตกุล เป็นเวลา 3 ชั่วโมง และได้รับความรู้เกี่ยวกับการพยาบาลที่เน้นพฤติกรรมบำบัดจากผู้ศึกษา

2. เตรียมเครื่องมือที่ใช้

เตรียมเครื่องมือที่ผู้ศึกษาสร้างและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด ดังที่กล่าวมาแล้วในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

3. เตรียมสถานที่และกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ผู้ศึกษาทำหนังสือขอความร่วมมือในการศึกษาอิสระจากคณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาล หัวหน้ากลุ่มการพยาบาล คณะกรรมการจริยธรรมของโรงพยาบาล คณะกรรมการจริยธรรมประกอบด้วย แพทย์ พยาบาล นักจิตและนักสังคมสงเคราะห์ ในการพิจารณาจริยธรรมของโรงพยาบาล ผู้ศึกษาได้นำเสนอโครงการ รายละเอียด

หลักการเหตุผล ขั้นตอน วิธีการ ระยะเวลา สถานที่ กลุ่มเป้าหมายและทรัพยากรที่ต้องใช้เพื่อพิจารณาอนุมัติ

3.2 ผู้ศึกษาประชุม และชี้แจงกับบุคลากรพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยใน 3, 4 และ 5 โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ เพื่อชี้แจงรายละเอียดของโครงการ และขอความร่วมมือในการจัดทำโครงการ

3.3 เตรียมสถานที่สำหรับดำเนินกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับบุคลากรในหอผู้ป่วยใน 3 จัดห้องที่ใช้จำกัดพฤติกรรมที่มีอยู่เดิมให้เป็นห้องสำหรับดูแลเด็กที่ถูกลำออกมาจากห้องฝึกกิจกรรม (Time – Out) ลักษณะของห้องมีดังนี้ เป็นห้องสี่เหลี่ยมขนาด 3 x 4 เมตร ติดเครื่องปรับอากาศ พื้นห้องปูด้วยพื้คาร์พาสอร์ และผนังห้องบุด้วยฟองน้ำ ในห้องไม่มีสิ่งของและไม่มีเหลี่ยมหรือมุมที่จะเป็นอันตรายกับเด็ก หน้าต่างเป็นกระจกนิรภัย มีเหล็กดัดอยู่ด้านนอกห้อง

3.4 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างให้ได้ 20 คน

4. การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มเป้าหมาย

ผู้ศึกษาเข้าพบผู้ปกครองกลุ่มเป้าหมาย สร้างสัมพันธภาพและแนะนำตัวอธิบายวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการทำโครงการศึกษาอิสระ เพื่อขอความร่วมมือในการเข้าร่วมโครงการ และชี้แจงให้ทราบว่า การตอบรับหรือการปฏิเสธการเข้าร่วมโครงการครั้งนี้ ไม่มีผลกระทบต่อการรับบริการแต่อย่างใด คำตอบหรือข้อมูลทุกอย่างจะปกปิดเป็นความลับ จะไม่มีการเปิดเผยให้ผู้ที่ไม่มีความเกี่ยวข้องทราบ และผลการดำเนินโครงการจะนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น ถ้าบิดา มารดา / ผู้ดูแล กลุ่มเป้าหมายตอบรับการเข้าโครงการศึกษาอิสระ ให้บิดา มารดา / ผู้ดูแล กลุ่มเป้าหมายเซ็นยินยอมเข้าร่วมโครงการศึกษาอิสระ และชี้แจงให้ทราบว่า การตอบรับหรือปฏิเสธเข้าร่วมในการศึกษาครั้งนี้ไม่มีผลกระทบต่อตัวผู้ป่วยหรือสมาชิกในครอบครัว และข้อมูลที่ได้จะเก็บเป็นความลับ ไม่มีการนำไปเผยแพร่หรือระบุชื่อผู้ให้ข้อมูลผู้ป่วยและสมาชิกในครอบครัวที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สามารถแจ้งขอออกจากการศึกษาได้ตลอดเวลาก่อนที่การศึกษาจะสิ้นสุดโดยไม่ต้องให้เหตุผลหรือคำอธิบายใดๆ

ขั้นตอนที่ 2. ระยะทดลอง

การศึกษานี้ผู้ศึกษาและผู้ช่วยศึกษาคนที่ 1 เป็นผู้ดำเนินการทดลองดังนี้

1. ผู้ศึกษาเป็นผู้สอนให้ความรู้เกี่ยวกับโรคออทิสซึม การปรับพฤติกรรม กิจกรรมการพัฒนาความสามารถและสาธิตวิธีการพัฒนาความสามารถของเด็กออทิสติก และให้คำปรึกษาในเรื่องเกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือ ปัญหาและอุปสรรคในการดูแลเด็กแก่ผู้ดูแลเป็นรายบุคคลคนละ 20 นาที จนครบ 5 คน ก่อนที่จะให้ผู้ดูแลไปฝึกปฏิบัติกับเด็ก ดำเนินการตั้งแต่วันที่ 8.30 – 11.30 น.

2. ผู้ช่วยศึกษาคนที่ 1 เป็นผู้ดูแลและกำกับผู้ดูแลเด็กออทิสติกให้มีทักษะในการพัฒนาความสามารถของเด็กในด้านการสื่อสารและบอกความต้องการ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และการปรับพฤติกรรมโดยการใช้แรงเสริมทางบวก แรงเสริมทางลบ และการนำออกไป กระทำเป็นรายบุคคลคนละ 20 นาที จนครบ 5 คน ดำเนินการตั้งแต่เวลา 9.00 – 11.30 น. หลังจากนั้น ก็พัฒนาทักษะทางด้านสังคมเป็นรายกลุ่มเป็นเวลาอีก 20 นาที ตั้งแต่เวลา 11.30 – 11.50 น.

กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน กลุ่มที่ 1 ทำการทดลองในวันอังคารที่ 11, 18, 25 มีนาคม และ 1 เมษายน 2551 กลุ่มที่ 2 ดำเนินการทดลองในวันพฤหัสบดีที่ 13, 19, 27 มีนาคม และ 3 เมษายน 2551 กลุ่มที่ 3 ดำเนินการทดลองในวันศุกร์ที่ 14, 20, 28 มีนาคม และ 4 เมษายน 2551

ปัญหาในการทำกิจกรรมและการแก้ไข

ปัญหาในการทำกิจกรรมในขั้นตอนการสอนคือผู้ดูแลบางคนยังไม่มีสมาธิเข้าใจ ถึงแม้จะได้รับความรู้ผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ มักถามคำถามเดิมๆ เช่น เด็กจะหายไหม เวลาฝึกเด็กไม่ค่อยให้ความสนใจ ถ้าถูกขัดใจก็จะอาละวาดทำให้ไม่กล้าที่จะฝึกเด็ก การแก้ปัญหาคือถามคำถามย้อนกลับเกี่ยวกับความรู้และวิธีการดูแลช่วยเหลือเด็กเพื่อให้ผู้ช่วยได้ย้อนคิดเกี่ยวกับอาการของโรคและแนวทางในการดูแล และเปิดโอกาสให้พูดคุยสิ่งที่ไม่สบายใจ ผลที่เกิดขึ้นผู้ดูแลมีความเข้าใจเรื่องโรคและการดูแลช่วยเหลือเด็กมากขึ้น ตอบคำถามได้อย่างเข้าใจและถูกต้อง ในขั้นตอนของการฝึกปฏิบัติกับเด็ก คือ เด็กบางคนมาสายไม่มาตามเวลาที่กำหนด ต้องสลับเวลากับเด็กคนอื่นเป็นบางครั้ง

ส่วนผู้ช่วยศึกษาคนที่ 2 ทำหน้าที่สังเกต และบันทึกพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติกในขณะที่เด็กทำกิจกรรม และนำเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรมออกไปนอกห้อง (Time out) รวมทั้งช่วยจัดเตรียมเด็กออทิสติกเพื่อดำเนินโครงการ การทดลองเสร็จสิ้นในวันที่ 4 เมษายน 2550

การกำกับทดลอง กำหนดให้ผู้ดูแลปฏิบัติตามคู่มือการบันทึกพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสำหรับผู้ปกครอง พร้อมทั้งบันทึกข้อมูลลงในแบบฟอร์มที่กำหนดให้ โดยกำหนดให้ปฏิบัติตามร้อยละ 80 ขึ้นไป ประชุมกับผู้ดูแลทุกครั้งในสัปดาห์ที่ 2-4 ที่มาเข้าร่วมกิจกรรมก่อนการสอนให้ความรู้ เพื่อรับทราบปัญหาและให้คำแนะนำ ปรีกษาเพิ่มเติมในกรณีที่ผู้ปกครองไม่สามารถปฏิบัติตามได้ ผลการกำกับพบว่าผู้ดูแลสามารถปฏิบัติตามได้ร้อยละ 93.33 และกำหนดให้ผู้ดูแลมีความรู้ และมีความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาความสามารถในด้านภาษาและการสื่อสาร การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ทักษะด้านสังคมและการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติก โดยผู้ดูแลจะต้องมีคะแนนมากกว่าก่อนการทดสอบ คะแนนที่ได้ต้องตอบได้ถูกต้องมากกว่าร้อยละ 80 ผลการกำกับพบว่าผู้ดูแลตอบคำถามได้ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 93.33

กิจกรรมสำหรับเด็ก

สัปดาห์ที่ 1-4 เด็กได้รับการพัฒนาความสามารถในด้านภาษาและการสื่อสาร และ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน เป็นรายบุคคล คนละ 20 นาที จนครบ 5 คน หลังจากนั้นได้รับการพัฒนาทักษะด้านสังคมเป็นรายกลุ่มอีก 20 นาที ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 1. ตารางแสดงกิจกรรมสำหรับเด็กออทิสติกที่เข้าร่วมกิจกรรมการพยาบาลที่เน้นพฤติกรรมบำบัด

สัปดาห์ที่ 1-4

เวลา	เด็กคนที่	การพัฒนาความสามารถด้านการสื่อความหมายและการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันรายบุคคล	การพัฒนาความสามารถด้านการรับรู้และเข้าใจระเบียบทางสังคมรายกลุ่ม
9.00 -9.20 น.	1	- ชี้อภาพและออกเสียงพูดภาพผลไม้ “ส้ม มะละกอ แดงโม กล้วย” ตามสิ่ง 2-4 ภาพ - การแต่งกาย การทำความสะอาดร่างกาย การแปรงฟัน การรับประทานอาหารและการขับถ่าย	-
9.30 -9.50 น.	2	- ชี้อภาพและออกเสียงพูดภาพผลไม้ “ส้ม มะละกอ แดงโม กล้วย” ตามสิ่ง 2-4 ภาพ - การแต่งกาย การทำความสะอาดร่างกาย การแปรงฟัน การรับประทานอาหารและการขับถ่าย	-
10.00 -10.20 น.	3	- ชี้อภาพและออกเสียงพูดภาพผลไม้ “ส้ม มะละกอ แดงโม กล้วย” ตามสิ่ง 2-4 ภาพ - การแต่งกาย การทำความสะอาดร่างกาย การแปรงฟัน การรับประทานอาหารและการขับถ่าย	-
10.30 -10.50 น.	4	- ชี้อภาพและออกเสียงพูดภาพผลไม้ “ส้ม มะละกอ แดงโม กล้วย” ตามสิ่ง 2-4 ภาพ - การแต่งกาย การทำความสะอาดร่างกาย การแปรงฟัน การรับประทานอาหารและการขับถ่าย	-
11.00 -11.20 น.	5	- ชี้อภาพและออกเสียงพูดภาพผลไม้ “ส้ม มะละกอ แดงโม กล้วย” ตามสิ่ง 2-4 ภาพ - การแต่งกาย การทำความสะอาดร่างกาย การแปรงฟัน การรับประทานอาหารและการขับถ่าย	-
11.30 -11.50 น.	1- 5	-	เล่นเกมปะแป้ง

กิจกรรมสำหรับผู้ดูแล

สัปดาห์ที่ 1-4 ได้รับความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก พฤติกรรมบำบัด กิจกรรมพัฒนาความสามารถของเด็กออทิสติก และคู่มือการสาธิตวิธีการพัฒนาความสามารถของเด็กออทิสติกเป็นรายบุคคล คนละ 20 นาที จนครบ 5 คน หลังจากนั้นจะได้ฝึกประสบการณ์การพัฒนาความสามารถกับเด็กเป็นรายบุคคล 20 นาที และรายกลุ่มอีก 20 นาที ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 2. ตารางกิจกรรมสำหรับผู้ดูแลเด็กออทิสติกที่เข้าร่วมกิจกรรมการพยาบาลที่เน้นพฤติกรรมบำบัด

สัปดาห์ที่ 1-4

เวลา	รายที่	เนื้อหากิจกรรม
8.30 – 8.50 น.	1	1. ความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก 2. พฤติกรรมบำบัด 3. กิจกรรมการพัฒนาความสามารถของเด็กออทิสติก 4. คู่มือการสาธิตวิธีการพัฒนาความสามารถของเด็กออทิสติก
9.00 – 9.20 น.	2	1. ความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก 2. พฤติกรรมบำบัด 3. กิจกรรมการพัฒนาความสามารถของเด็กออทิสติก 4. คู่มือการสาธิตวิธีการพัฒนาความสามารถของเด็กออทิสติก
9.30 – 9.50 น.	3	1. ความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก 2. พฤติกรรมบำบัด 3. กิจกรรมการพัฒนาความสามารถของเด็กออทิสติก 4. คู่มือการสาธิตวิธีการพัฒนาความสามารถของเด็กออทิสติก
10.00-10.20 น.	4	1. ความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก 2. พฤติกรรมบำบัด 3. กิจกรรมการพัฒนาความสามารถของเด็กออทิสติก 4. คู่มือการสาธิตวิธีการพัฒนาความสามารถของเด็กออทิสติก
10.30 -10.50น.	5	1. ความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก 2. พฤติกรรมบำบัด 3. กิจกรรมการพัฒนาความสามารถของเด็กออทิสติก 4. คู่มือการสาธิตวิธีการพัฒนาความสามารถของเด็กออทิสติก

การกำกับ การทดลอง

ผลการกำกับพบว่าผู้ดูแลสามารถปฏิบัติตามคู่มือการบันทึกพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสำหรับผู้ปกครองได้ร้อยละ 93.33 และกำหนดให้ผู้ดูแลมีความรู้ และมีความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาความสามารถในด้านภาษาและการสื่อสาร การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ทักษะด้านสังคม และการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติก โดยผู้ดูแลจะต้องมีคะแนนมากกว่าก่อนการทดสอบ คะแนนที่ได้ต้องตอบได้ถูกต้องมากกว่าร้อยละ 80 พยาบาลผู้ศึกษาเป็นผู้ให้แบบวัดความรู้แก่ผู้ปกครองที่เข้าร่วมกิจกรรม ในวันแรกของการทำกิจกรรม คือวันอังคารที่ 11 มีนาคม 2551 วันพฤหัสบดีที่ 13 มีนาคม 2551 และวันศุกร์ที่ 14 มีนาคม 2551 ก่อนสอนให้ความรู้แก่ผู้ดูแล ผลการกำกับพบว่าส่วนใหญ่ผู้ดูแลตอบคำถามได้ถูกต้องมากกว่าร้อยละ 80 มี 1 รายตอบคำถามได้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 80 ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3. แสดงค่าคะแนนความรู้ในการดูแลเด็กออทิสติกที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว

บิดา มารดา / ผู้ดูแล (รายที่)	ค่าคะแนนความรู้ในการดูแลเด็กออทิสติก
	คะแนนร้อยละ
1	100
2	85
3	90
4	75
5	90
6	85
7	95
8	90
9	95
10	100
11	95
12	100
13	95
14	95
15	95

จากข้อมูลตารางที่ 3 พบว่าผู้ปกครองที่เข้าร่วมกิจกรรมมีค่าคะแนนมากกว่าร้อยละ 80 จำนวน 14 ราย พบ 1 รายที่มีค่าคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 80 ผู้ศึกษาจึงได้ให้ความรู้เพิ่มเติมเป็นรายบุคคลแก่ผู้ปกครองที่ไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

การรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นตอนของ Pretest เริ่มจากการประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติก โดยผู้ช่วยศึกษา สังเกตและประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติก 1 สัปดาห์ก่อนการทดลอง เก็บรวบรวมข้อมูลในวันที่ 3-7 มีนาคม 2551 เวลา 9.00-11.00 น. วันละ 4 คน คนละ 20 นาที จนครบ 20 คน โดยการสังเกตพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กในขณะที่เด็กทำกิจกรรม
2. ขั้นตอนของ Posttest ผู้ช่วยศึกษาทำการเก็บรวบรวมแบบประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติกหลังจากที่ผู้ศึกษาได้ทำการทดลองเสร็จสิ้นแล้วในสัปดาห์ที่ 4 กลุ่มที่ 1 เก็บรวบรวมในวันที่ 1 เมษายน 2551 กลุ่มที่ 2 เก็บรวบรวมในวันที่ 3 เมษายน 2551 และกลุ่มที่ 3 เก็บรวบรวมในวันที่ 4 เมษายน 2551
3. ภายหลังจากสิ้นสุดโครงการนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องแปลผลค่าคะแนนก่อนนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเด็กออทิสติกวิเคราะห์ด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมก้าวร้าวในระยะก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แล้วนำผลมาเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้สถิติทดสอบที (paired t-test)
3. กำหนดค่าระดับความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05